REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

Gž.br.2307/2019

APELACIONI SUD KOSOVA u veću sastavljenog od sudija: Milena Đerić, predsednik veća, Nenad Lazić i Valon Totaj, članovi veća, u pravnoj stvari tužilaca: Ž. M. iz H. N., R. C. G., V. D. i G. M., obe iz M., J. M. i S. M. obe iz G. M., R.S., protiv tuženih: Opština U. i Privremene Institucije Kosova - Vlada Kosova, sa sedištem u Prištini, po predmetu spora - radi naknade štete, odlučujući po žalbi tužilaca protiv presude Osnovnog suda u Uroševcu, Opšte Odeljenje, P.br.240/2015 od 28.02.2019.godine, u sednici veća od 25.01.2021 godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba tužilaca, a presuda Osnovnog suda u Uroševcu, Opšte Odeljenje, broj: P.br.240/2015 od 28.02.2019.godine **SE POTVRĐUJE.**

O b r a z l o ž e nj e:

Ožalbenom presudom, u stavu I dispozitiva, odbijen je kao neosnovani tužbeni zahtev tužilaca: Ž. M. iz H. N. R. C. G., V. D. i G. M., obe iz M., J. M. i S. M. obe iz G. M., R.S., kojim su tražili da se obavezuju tužene: Opština U. i Privremene Institucije Kosova - Vlada Kosova, sa sedištem u P., da na ime nadoknade materijalne štete solidarno, isplate tužiocima: 185.000.00 eura, na ime nadoknade štete za vrednost građevinskih objekata iznos od 125.000.00 eura, na ime nadoknade vrednosti uništenih pomoćnih objekata iznos od 30.000.00 eura, na ime vrednosti uništenog voćnjaka iznos o 60.000.00 eura, na ime vrednosti uništene robe iznos od 400.000.00 eura, sa zakonskom kamatom, počev od dana podnošenja tužbe pa sve do definitivne isplate, u roku od 15 dana, od dana prijema presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Stavom II dispozitiva ožalbene presude, određeno je da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Protiv navedene presude žalbu su u zakonskom roku izjavili Z. D. i N. D. obojica iz M., kako je navedeno, citirano: "zakonski naslednici sada pokojne V. D." ovde tužilje, zbog: pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba ZPP-a i povrede materijalnog prava, sa predlogom da se ožalbena presuda ukine i predmet vrati istom sudu na ponovni postupak i odlučivanje.

Apelacioni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 194 Zakona o parničnom postupku, te nakon proučavanja spisa predmeta i ocene žalbenih navoda, našao:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi da su tužioci podneli tužbu kojom su predložili da se tuženi: Opština U. i Privremene Institucije Kosova - Vlada Kosova, obavežu da im solidarno nadoknade materijalnu štetu u iznosu od 400.000.00 eura, na ime uništenih stambenih i pomoćnih objekata, voćnjaka i šume, koja je nastala nakon dolaska KFOR-a, i nakon napuštanja Kosova od strane tužilaca.

Prvostepeni sud je nakon toga dana 23.11.2011.godine, pod brojem: P.br.1989/2004 doneo rešenje kojim je odbio tužbu kao nedozvoljenu, postupajući po žalbi tužilaca, Apelacioni sud Kosova je dana 19.03.2015.godine pod brojem: Gž.br.826/2013 doneo rešenje kojim je usvojio podnetu žalbu kao osnovanu, i predmet je vratio na ponovno suđenje i odlučivanje. Nakon toga, prvostepeni sud je rešenjem poslao tužbu tuženima u cilju davanja odgovora na istu, ovlašćeni zastupnici tuženih su u pismenim podnescima odnosno odgovorima na tužbu osporili tužbeni zahtev u celosti, pozivajući se na nedostatak pasivne legitimacije. Prvostepeni je sud nakon toga, odlučio na način kako je napred navedeno.

Prvostepeni sud je sud svoje stanovište zasnivao na činjenici da Opština U. u periodu nastanka štete nije bila formirana, te da je sa radom počela 2000.godine, a Vlada Kosova počela je da funkcioniše marta 2002.godine.

Ispitujući ožalbenu presudu ovaj sud nalazi da ista nije zahvaćena bitnim povredama odredbi ZPP-a, na koje je žalbeni sud dužan da pazi po službenoj dužnosti, a samom žalbom se na ovakve povrede ne ukazuje. Takođe su neosnovani žalbeni navodi koji ukazuju na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, i pogrešnu primenu materijalnog prava. Podnosioci žalbe su, kako je navedeno u istoj: Z. D. i N. D., obojica iz M., zakonski naslednici V.D.. Međutim, uz žalbu, isti nisu dostavili dokaz da je V. D. preminula, niti dokaz da su oni njeni zakonski naslednici.

Prvostepeni sud je na osnovu izvedenih dokaza pravilno zaključio da je šteta čija se nadoknada tužbom traži nastala 1999.godine, kada tužene institucije nisu postojale. Sledstveno ovom neosnovano se žalbom ukazuje da su tuženi odgovorni za nastalu štetu, i da je, citirano: “odgovornost za istu na organima koji sprovode faktičku i formalnu vlast, i da odgovornost prelazi na pravne sledbenike-sukcesore vlasti na datoj teritoriji, a to je svakako na strani centralnih i lokalnih vlasti na Kosovu, kao jednim od osnovnih principa obligacionih odnosa”. Apelacioni sud ukazuje da je dana 11.08.2000.godine, doneta (UNMIK) Uredba br.2000/45 kojom je formirana Opština U.. Ovo se odnosi i na drugotuženu, jer kako je napred navedeno, iz tužbenog zahteva zaključuje se da je šteta nastala u junu ili julu 1999.godine kada nisu bile formirane ni Opština U. ni Privremena Vlada Kosova, već je tada postojala privremena administrativna misija Ujedinjenih nacija na Kosovu (UNMIK),

Zbog napred navedenog, Apelacioni je sud našao daje žalba neosnovana, te je istu odbio, a prvostepenu presudu potvrdio i odlučio kao u dispozitivu, a na osnovu člana 200 Zakona o parničnom postupku.

APELACIONI SUD KOSOVA

Gž.br.2307/19 od 25.01.2021. godine

Beleška o većanju i glasanju (na osnovu člana 140.1 ZPP-a): odluka je doneta jednoglasno, što se potvrđuje potpisom članova veća i predsednika veća.

Sudija Nenad Lazić

_____

Sudija Valon Totaj

_____

Predsednik Veća, Sudija
Milena Đerić
_____